

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Vedel, Valdemar FRA: Lange, Julius Henrik (1893-10-14)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Vedel, Valdemar FRA: Lange, Julius Henrik (1893-10-14)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 296. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000274.pdf> (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL DR. PHIL. VALD. VEDEL.
Kbhvn., 14. okt. 1893.

Kære Dr. Vedel!

Tak for Deres sidste Besøg hos mig og kom snart igen! Det er ikke Talemaader, naar jeg siger, at jeg trænger til Deres Omgang. Jeg forbeholder mig vel enhver Slags Uenighed med Dem — om jeg end naturligvis foretrækker Enighed i det væsentlige — ; men i alt Fald har det altid været en stærk Trang hos mig at ud-vexle Tanker med et Menneske, som har ren og ideel Villie til at tænke og som kan det. Jeg indrømmer endog meget villig, at De har en strængere filosofisk Dannelse end jeg — des bedre for mig, naar vi tale sammen. Men det er saa sjældent at træffe et Menneske, som har Evne eller endog blot Lyst til mere end Konversation, der, om den end ikke er rent overfladisk, dog bevæger sig paa et og samme Plan. Og det er egentlig meget længe siden, at jeg har havt et Bekendtskab, som gav mit dybere Reflexionsliv Næring og Korrektiv paa én Gang. Efter Deres sidste Besøg tænkte jeg virkelig lidt paa at foreslaa Dem, at vi i Forening med nogle ganske faa udvalgte skulde stifte en liden fri-filosofisk Forening (jeg er lidt bange for Ordet »filosofisk« og har maaske ikke videnskabelig Bet til at bruge det for mit eget Vedkommende: men jeg kan ikke erstatte Ordet med »fritænkerisk«, da det vilde give Planen en Farve, som jeg ikke tilsigter — i alt Fald skulde »fritænkerisk« her være ment saa fuldkomment liberalt, at det ogsaa skulde omfatte Modsætningen til, hvad man i Beglen forstaar derved). Men jeg kan ikke fastholde denne Plan; thi hvis Samtalen blot førtes mellem 3, 4 eller 5 Personer, vilde jeg paa Grund af min Tunghørighed sidde ganske udenfor den; og saa ædel og uegennyttig vil jeg ikke være at stifte en Forening paa disse Vilkaar. Jeg kan kun føre Samtaler paa Tomandshaand ; og det kan maaske i Længden blive et lidt kedeligt Spil for min Makker. Jeg vil derfor være taknemlig for, hvad der falder af ved Lejlighed; men jeg haaber dog, at Lejligheden ikke vil falde for sjældent.

Det forekommer mig vedblivende, at De gør for meget af Begrebet Civilisation. Civilisationen bestaar dog fak-s. 297tisk for en stor Del i at erstatte Livsværdierne med Surrogater, f. Ex. Smør med Margarine og Blod med — — allehaande Ting, som ikke er Blod, navnlig Vand. Naar man engang imellem oplever noget, som rigtig rømmer op i ens personlige Liv, da indser man strax, at man i sin daglige Tilværelse lever saa fortvivlet meget paa Surrogater. Saaledes er f. Ex. Kunst-Interesse for det meste slet ikke andet end Surrogat for Livs-Interesse. Nej, maa jeg bede om Blod!

Venlig Hilsen.

Deres
Jul. Lange.